

„Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.“
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

December 2015

Teljes szívből köszöntelek mindnyájatokat az Ap.Csel.26:22 – Igeverssel:

„De mivel Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyágot teszek kicsinyek és nagyok előtt, egyidejűleg semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták már megjövendöltek, hogy be fog teljesedni.“ Ámen! Minden megtörtént, különösen a Jézus Krisztus első eljövételét illetően, amikor is több mint 100 prófécia beteljesedett, és történik most, amikor az utolsó ígéretek beteljesednek.

Tudjuk, hogy Istennek egy üdvterve van, amelyet az Ő prófétái által bejelentett és amelyet a megváltás napjaiban, amelyekben élünk, végrehajtja: „**Mert ha a Seregek URának van egy célkitűzése, ki akarja azt megghiúsítani? És az Ő kinyújtott kezét, ki fordíthatja vissza?**“ (És 14:27).

Pál apostolnak volt egy elhivatása (Ap.Csel.9) és ezzel együtt egy közvetlen felelőssége is Isten előtt, amely kifejezésre van juttatva az összes leveleiben. Úgy amint ő vallomást tudott tenni „... mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes tanácshatározatát“ (Ap.Csel.20:27), így a mi korszakunkban is hivatott ajkakon keresztül újonnan közismertté lett téve Isten teljes szabadítási terve és leplezve a Szent Szellem által le.

Isten Ígérétehez megfelelően úgy az Ótestamentum valamint az Újtestamentum szerint is (Mal.3:23; Mt.17:11), elküldött a mi hűséges URUNK mennyei Völegényként egy prófétát az Ő visszajövele előtt, hogy az Ő gyülekezetében mindent helyreállítson és visszatérítse azt az Ő eredeti állapotába.

Vegyük gondosan figyelembe egy isteni elhívátás és küldetés bibliai mintaképét:

Mózes hivatkozni tudott arra, hogy: „Az ÉN VAGYOK küldött el hozzátok“ (2.Móz.3:14), mivel maga az ÚR így szólt hozzá: „... Most azért menj! Elküdelek a fáraóhoz (Egyiptomba)!“ (2.Móz.3:10-12; Ap.Csel.7:34).

Ésaiás próféta a következő feleletet adta az ÚR kérdésére „Kit küldjek el Én?“ „Itt vagyok, engem küldj!“ Jeremiáshoz így szólt: „Ne mondd, hogy még túl fiatal vagy! Hanem menj el, ahova csak elküdelek téged, és tégy mindent közhírré abból, amivel megbízlak téged!“ (Jer.1:7).

Az ÚR utasítást adott Pál apostolnak, útra kelni, mert: „...elküdelek téged, a pogányok közzé!“ (Ap.Csel.22:21). „... hogy nyisd meg a szemüket“ (Ap.Csel.26:17-18). Ez pedig megtörtént az Igehirdetés által.

A János 13:20-ban kihangsúlyozza az Úr Jézus: „...*aki akkor, amikor Én elküldök valakit, befogadja azt, Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki elküldött Engem.*“ A János 20:21 –ben azt mondja a föltámadott Úr az Ő tanítványainak: „... *Ahogy an Engem elküldött az Atya, Én is akként küldelek el titeket.*“

Emberfiaként Ő maga tesz több mint 20 –szor a János 4:34 –től a János 17:8 -ig arról bizonyosságot, hogy Ő ki volt küldve.

Az Ő eljövetelére utalva azt mondta az Úr a Malakiás 3:1 –ben: „*Vegyétek tudomásul, Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat ...*“; és a Malakiás 3:23 –ban találkozunk a következő Ígérettel: „*Számítsatok határozottan azzal hogy: Én elküldöm hozzátok Ilyés prófétát...*“

Branham testvér az ő elhívására vonatkozó összesen kétszázszor hivatkozott az 1200 prédikációiban a Mal. 3:23-ra ahol maga az Úr mondta: „*Számítsatok határozottan azzal hogy: Én elküldöm hozzátok Ilyés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és borzalmas napja...*“ Ez az Igeszakasz beteljesedett a mi korszakunkban. A megígért szolgálat révén, minden újra vissza kellett legyen állítva, ami az eredeti gyülekezetben létezett a tanításra, valamint a gyakorlatra illetően; Így igazolta az Úr a Máté 17:11 –ben: „*Ilyés valóban eljön először és helyreállít mindent.*“

Keresztelő János is tisztában volt azzal, hogy Isten melyik Igeszakasza hivatkozik az ő szolgálatára. Ennélfogva mondani tudta: „*Én kiáltó hangja vagyok annak, aki a pusztában kiált: »Készítetek egyenes utat az Úrnak!«, ahogyan Ésaiás próféta (40:3) parancsba adta vala*“ (Ján.1:23). Majd a Máté 11:10 –ben maga az Úr Jézus besorolja az ő szolgálatát: „*Mert ő az, akire az Irás Szava hivatkozik (Mal.3:1): »Vegyétek tudomásul, Én elküldöm előtted az Én követemet, aki elkészíti előtted az utat.*“

Ebben az előterjesztésben nem azokkal a szolgálatokkal foglalkozunk, amelyeket az Úr a gyülekezetbe helyezett, nevezetesen apostolokat, prófétákat, pásztorokat, tanítókat és evangélistákat, még a vének és diakónusok szolgálatával sem foglalkozunk, sem a Szellemi ajándékokkal a gyülekezetben, hanem lényegében az utolsó küldetésről van szó, az utolsó evangéliumi kinyilatkoztatásról, amely nemcsak egy helybeli gyülekezetben, hanem világszerte közhírré kell legyen téve, hogy a Jézus Krisztus gyülekezete vissza legyen állítva az ő eredeti állapotába.

Amilyen határozottan bizonyosságot tudott tenni Keresztelő János, hogy: „... *de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, Ő mondta nekem ...*“ (Ján.1:33), annyira határozottan és kétségtelenül tudott tanúskodni Branham testvér arról, ami 1933 június 11–én lett hozzá intézve, nevezetesen, hogy: „**Amint el lett küldve Keresztelő János Jézus Krisztus első eljövetelét megelőzően, akként küldetel el te is az evangélium kinyilatkoztatásával, amely meg fogja előzni Jézus Krisztus második eljövetelét!**“ Ő tanúvallomást tudott tenni úgy az ő közvetlen küldetéséről, valamint ama természetfeletti élményéről is 1946 május 7 –éről, amikor is be lett iktatva az ő hivatalába. Az angyal, aki ama természetfeletti fényben belépett a helyiségbe és ott állt előtte, ezeket a szavakat intézte hozzá: „**Ne félj. Én a Mindenható Isten jelenlétéből lettem hozzád elküldve!**“

Ő utasításokat adott neki az ő szolgálatát illetően és többek között azt mondta neki: „**Ahogy Mózesnek adatott két jel, akként neked is két jel adatik ...**“ Ez egy természetfelettilag igazolt szolgálat volt, természetfeletti gyógyítások kíséretében. A csodálatos gyógyulási csodák célja az volt, hogy az emberek figyelmét Isten jelenlétére és az evangélium kinyilatkoztatására tereljék, amelyet Branham testvér közhírré tett.

A Branham testvér különös szolgálatáról már gyakran beszéltünk is irtunk. Mint szem- és fültanú igazolni tudom, hogy Isten az ő evangélista és prófétikus szolgálatában felhasználta, megáldotta és igazolta, úgy mint senki mást a mi időnkben. Mindazonáltal a továbbiakban már nem az 1933 -1946 -ig terjedő időszakon vagy az 1946 -1965 -ös perióduson van a hangsúly, amelyekben Istennek ez embere ismertté vált az egész nagyvilágon ama sajátos és egyedi ébredési és gyógyítás összejöveteleken, amelyek 12 országban lezajlottak. Most eme meghatározott időszakon van a lényeg, amelyben élünk. Isten, aki az örökkévalóságtól kezdve elhatározta az Ő tervét, megvalósítja azt mindvégig az Ő akaratához mérten. A Keresztelő János szolgálata egy számunkra felfoghatatlan módon végződött, azáltal, hogy le lett fejezve (Mt.14:1-12). Branham testvér 1965 december 24 -én egy súlyos közlekedési baleset után belehalt sérüléseibe, amit egy ittas fiatal gépkocsivezető okozott 1965 december 18 -án. Isten nem hibázik. Ezzel a Branham testvér szolgálata egészen egyértelműen lezárult, teljesen függetlenül attól, hogy fel tudjuk-e fogni vagy sem, ellenben a menyasszony gyülekezet összegyűjtése és előkészítése még nem zárult le. Az Evangélium kinyilatkoztatott üzenetét még ki kellett hirdetni a világ minden tájára, úgy, hogy minden népet, nemzetet és nyelvet elérjen.

Ahogy Ő vezet, úgy akarom követni Őt

Újból és újból felteszik nekem a kérdést, elsősorban szolgáló testvérek, hogy hogyan és mikor ismertem meg Branham testvért és melyek voltak a legfontosabb vagy legjelentősebb tapasztalatok számomra.

A Paul Rabe prédikátornál az Elim Pünkösdi gyülekezetben, 1949 -ben Hamburgban a Bach utcán, a híres Dávid DuPlessis prédikátor hirdette az Igét Délafrikából és egy férfi Los Angelesből, USA, név szerint Hal Hermann, aki a betegekért imádkozott. Felőle hallottam első alkalommal a William Branham nevet összefüggésben a különleges gyógyítási ajándékkal.

Majd 1951 -ben részt vettem az Oscar Lardon prédikátor Szabad Pünkösdi gyülekezet összejövetelein Hamburgban, az Eimsbütteler utcán. Ott szolgálatot tartott egy német származású amerikai, Hans Waldvogel New Yorkból, és egy svájci származású amerikai, Richard Ruff, akik ugyancsak utaltak William Branham különleges gyógyítási és látomási ajándékára. Akkoriban világszerte elterjedt a gyógyító ébredés, amely William Branhammal vette kezdetét.

Majd 1953 -ban megkaptam Albert Götz-től, a „Több-Fény-kiadó“ alapítójától

Hamburgból, német kiadásban a „William Branham — egy Istentől küldött ember“ című könyvet. A szerző, az amerikai Gordon Lindsay volt, Dallasból, Texasból. A könyvben beszámoltak rendkívül mély benyomást tettek rám.

Amikor megtudtam, hogy William Branham 1955 augusztus 12 –től augusztus 19 –ig különleges összejöveleket szeretne Karlsruhe-ban tartani, egyértelmű volt számomra, hogy azokon részt kell vennem. Ott lettem legelőször szem- és fültanúja az ő rendkívüli szolgálatának. Ami a mi URUNK prófétikus szolgálatában megtörtént, megisméltődött szemeink láttára. Amint a mi URUNK a Nátánaél esetében mondani tudta: „Mielőtt Fülöp idehívott, láttam, hogy a fügefá alatt voltál” (Jn.1:48), vagy amint Péternek mondta, amikor legelőször találkozott vele: „Te Simon vagy, apád neve pedig Jóna” (Jn.1:42), vagy amint az asszonynak a kútnál elmondta az ő életében lezajlottakat (Jn.4) stb., olyan módon történt a Branham testvér prófétai szolgálatában is. Amikor Branham testvér a betegekért imádkozott, látomásban olyan dolgokat látott az illető személlyel kapcsolatosan akiért éppen imádkozott, amelyekről semmi tudomása ne lehetett. Amikor pedig kimondta amit látott, az illető személy hite annyira megerősödött, hogy nyomban meggyógyultan távozott el onnan. Eme prófétikus Látnok-ajándéknál a János 14:12 –re hivatkozott: „...*azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén meg fogjátok tenni ti is*” és mindenekelőtt a János 5:19 –re: „... *a Fiú önmagától semmit sem képes cselekedni, hanem csak azt amint látja, hogy mit tesz az Atya.*” Jézus Krisztus az ember Fia volt a megígért próféta az 5.Mózes 18:18 –ból. Ő látomásokban látta azt, ami az érintetteket illette, akikkel éppen beszélt.

Mindannyiunkat lenyűgözött ama kivételes, természetfeletti igazolt szolgálat, hogy a vakok visszanyerték szemeink láttára látóképességüket, a süketek hallásukat, a sánták és a bénák pedig járni tudtak. Jézus Krisztus szemmel láthatóan megnyilvánult, ugyanúgy mint amikor a földön járt (Zsid.13:8). Az első összejöveteltől kezdve tisztában voltam azzal, hogy ez az ember egy Istentől küldött ember kell legyen, mert senki nem teheti meg magától azt, ami itt történt, hacsak, Isten van vele. Természetesen meg volt bennem a kívánság, Istennek ezen emberét személyesen is megismerni.

1955 augusztus 15 –én, hétfőn, megkaptam reá a lehetőséget. Egy ilyen alázatos-ságot és szívélyes melegséget még soha azelőtt át nem éltem! Amikor a hotel-recepciója közelében álltam, Branham testvér éppen belépett a szálloda halljába, rám nézett, jobb kezét kevéssé felemelve és felém mutatva azt mondta: „Te az Evangéliumnak vagy egy prédikátora; a feleséged ott áll a bejáratnál.” Majd csak ezek után következett a kézfogás és egy rövid beszélgetés. Ez az élmény olyan mély benyomást tett rám, hogy ezzel az Isten emberével kapcsolatban akartam maradni.

Emiatt kihasználtam az alkalmat 1958 júniusában és részt vettem a nagy »Voice of Haling-Konferencián« Dallasban, Texasban. A délelőtti és délutáni Istentiszteleteken felszólalt egy néhány közismert és világhírű evangélista, este pedig Branham testvér volt a főszónok. A különbséget nyilván látva, megszólítottam egy összejövetel előtt Branham testvért. Meg akartam tudni, miben áll a különbség az ő szolgálatában, amely az összes többitől eltért. Az ő felelete: „Én küldetésben vagyok egy üzenettel

amit közhírré kell tennem“. A társalgásunk végén aztán ezt mondta: „Frank testvér, ezzel az üzenettel vissza fogsz térni Németországba“. Én két évvel azelőtt kivándoroltam a feleségemmel Kanadába, ahol egy házat vettem és mindenkorra ott akartam maradni. Mindamellettt úgy vettem a szavait, mint **ÍGY SZÓL AZ ÚR**. Úgy, hogy már a rákövetkező augusztusban visszatértünk Németországba. Branham testvér megkért még Dallasban, hogy menjek el Leo és Gene „Tapeboys“ (szalagos Fiúk) –hoz, akik az ő prédikációit felvették. Tőlük kaptam öt magnószalagot és meghagytam nekik a címemet. Aztán 1958 június 12 –én hivatkozik Branham testvér a „Szívesen szeretnénk látni Jézust“ című prédikációjában a beszélgetésünkre, miközben ezt mondja: „**Alig röviddel ezelőtt átkarolt egy férfi Németországból, éppenséggel az előbb. Ott, Németországban átlagosan tízezrek tértek meg minden este, ötvenezen öt este.**“

Ettől kezdve megkaptam Branham testvérnek minden egyes hangszalagra felvett prédikációit. Ilyen módon félbeszakítás nélkül tudtam követni az ő szolgálatát egész a végéig. 1959 decemberén elkezdtem lefordítani egy kicsiny imakörben Krefeldben a prédikációkat. 1963 november 28 –án azt mondta Branham testvér egy összejövetelen: „**A szolgálat a szalagokkal világszerte jelen van. Mármost úgy vélem, ez egyfajta módszere annak, amint Isten lehetővé teszi az Evangélium kinyilatkoztatását a pogány országokban is. Ott lefordítják azokat. Németországban magukkal veszik a hangszalagokat a gyülekezetekbe, ahol százával összejönnek. Aztán felteszik a fejhallgatókat és lejátszásra kerül a megfelelő szalag. Az Igehirdető tehát több száz emberek előtt állva, tovább adja az ő saját nyelvén, miközben én szólok az Igét ...**“

A legfontosabb élmények

A rendkívüli élmény 1962 április 2 –ról a szolgálatra való elhívásomról és küldetéséről mindenki előtt ismeretes. Nos az Igét már 1952 óta hirdettem, mert elhivatottságot éreztem aziránt. Mégis azon a napon az ÚR mindent átható, parancsoló hangját hallottam a következő Szavakkal:

„Én szolgám, az erre a városra kiszabott időd hamarosan lejár. Elküldelek más városokba, az Én Szavam hirdetésére.“

Én így válaszoltam: „URAM, nem fognak hallgatni rám. Mindenük megvan túláradóan és bőségesen és nagy lábon élnek.“

Erre így válaszolt az ÚR: „Én szolgám, eljön az idő, amikor hallgatni fognak terád. Gondoskodjatok arról, hogy legyen élelmiszerek és táplálékok, mert egy nagy éhínség fog jönni. Akkor majd állj ki a nép közé és oszd ki az élelmiszert ...“ Ezt a következő utasítás követte: „Én szolgám, ne alapíts helybeli gyülekezetet és ne adj ki énekes könyvet, mert ez jelzője egy vallásfelekezeteknek.“

Minthogy természetes élelmiszerek lettek megnevezve, mint burgonya, liszt és olaj, valóban hozzáláttunk élelmiszereket elraktározni a pincébe. Várhatóan súlyos

katasztrófával számoltunk, azért is, mert a berlini válság, a kubai rakétaválság és a hidegháború csúcspontjának az ideje volt. De hiszen 1961 –ben lett felépítve a berlini fal és Kelet- és Nyugat Németországban, sőt az egész Európában feszülőben volt, hogy mi fog a következőkben történni.

Ahogy múltak a hónapok és az éhínség nem tört ki, bensőleg olyan kellemetlen helyzetbe kerültem, hogy nem akartam többet prédikálni. Novemberben felhívtam Branham testvért és sürgősen kértem egy beszélgetésre. Ez bekövetkezett 1962 december 3 –án Fred Sothman és Bans Wood testvérek jelenlétében. Az asztali társalgásnál Branham testvérral átellenben ültem és felismertem, hogy egy látomást látott, amelynél a jobb szeme kissé összehúzódott. Ugyanakkor megismételte szabatosan és szó szerint a Szavakat, amelyek elhangzottak az elhivatásomkor. Akkor megmagyarázta nekem, hogy nem földi élelmiszerekről és nem természetes éhínségről van szó, ahogy én azt feltételeztem, hanem az ezidőre szóló Ígélet Beszédéről — a szellemi táplálékról tehát, amelyet el kell tárolnom.

Az 1962, április 1 –én tartott prédikációjában utal arra, hogy meg lett neki parancsolva, Jeffersonville –ban az élelmiszert eltárolni. Ez pedig általt történt, hogy hanglemezek lettek készítve a prédikációkkal, amelyeket tartott. Ennélfogva minden prédikáció el lett küldve hozzám. Majd azt is mondta nekem, hogy várjak a táplálék kiosztásával — nem az Ige hirdetésével —, amíg megkapom a maradékot is, ami hozzátartozik. Végezetül megkérdezte még tőlem, ha tudnék-e helyette a keresztyén üzletemberek előtt Demos Shakarian –nél Los Angelesben beszélni, mivel ő maga előkészületben volt a közelgő költözésre, Tucsonba, Arizonába. És mivel a visszatérő járatom amúgy is Los Angelesből volt betervezve, készségesen beleegyeztem.

Számomra nagyon sokat jelent, hogy személyesen is kapcsolatom volt Branham testvérral, az ő házában voltam, együtt étkeztem vele, az autójában együtt utaztam vele. Úgy a telefonbeszélgetéseket mint a 23 levelet tőle — az elsőt 1955 november 11 –ről, az utolsót 1965 szeptember 30 –ról — becses emlékezetben tartom. A legfontosabb azonban a szellemi szinten lévő összeköttetésünk volt, amelyet Isten határozott meg.

A Branham testvér hirtelen halála számomra is éppen olyan nagy sokkot jelentett, mint mindazoknak, akik közel álltak hozzá, noha 1965 december 24 –én láttam őt egy felhőn látomásban, amint felviszi őt. A temetés előtti napon, 1966 április 11 –én, engedélyt kaptam, őt még egyszer megnézni a temetkezési vállalkozásnál. Arcán szelíd mosollyal feküdt a koporsóban, anélkül, hogy valami sérülés is látszott volna rajta. A vezető testvér a temetőben ezekkel a szavakkal üdvözölte a gyászoló gyülekezetet: „Azért vagyunk itt, mert a próféta feltámadásával számolunk.“ 1966 húsvét vasárnapján is számítottak az ő feltámadásával az összegyűltek valamennyien. De ez nem következett be, úgyhogy az ő földi maradványai a „Higgyél csak, higgyél csak ...“ ének kíséretében a sírba lett helyezve. Én úgy éreztem, mintha szellemi világom és minden reménységem, melyet a Branham testvér szolgálatával összefűztem, ízzé-porrá felbomlott volna. De miután visszatértem a szállodai szobámba, egy mélységes békesség

töltötte el szívemet és így szólalt meg a szívemben: „Most elérkezett a te idő, városról városra és országról országra menni, az Evangélium kinyilatkoztatását hirdetni.“

Az azt következő két nap alatt, április 12. és április 13., összehívtam a testvéreket Jeffersonville -ben. Az összes többiek, csalódottan hazautaztak a temetés után, kivéve Lee Vayle testvért, aki „A hét gyülekezeti korszakok kifejtése“ című könyvet írta. Addig az időpontig csak a gyülekezeti korszakokról szóló könyv és a 48 oldalas brosúra „A laodiceabeli korszakról“, valamint a könyvek „A 20 –ik század prófétája“ és „Egy próféta látogatása Dél-Afrikában“ lett Angol nyelven kiadva. Branham testvértől nem létezett egyetlen egy prédikáció sem kinyomtatva és senki nem számított azzal, hogy ezt megtegye. Én azt javasoltam, hogy Roy Borders testvér - aki Branham testvér titkára volt és akit éppúgy személyesen is ismertem - amennyiben lehet, vegye át ennek érdekében a felelősséget. Egyetértettünk abban, hogy a hangszalagokra rögzített prédikációk, ki legyenek nyomtatva és mint könyvecskék kiadva, hogy más nyelvekre is le lehessen azokat fordítani.

Az én első angol nyelven kiadott brosúrámban „Only believe the Thus Saith the LORD“, bemutattam a Branham testvér szolgálatát. A forgalomba hozott 85 000 példány minden országba, amelyekben prédikáltam, szét lett Jeffersonville –i címmel küldve. Így tehát mindazok akik érdekeltek voltak, megrendelhatték maguknak az angol nyelven kinyomtatott prédikációkat az Egyesült Államokból. Krefeldben elkezdtük a nyomtatott prédikációk lefordítását és kiadását német nyelven.

Már 1966/67–ben Nyugat-Európa 25 városában tartottam összejöveteleket; meghívásomra ezeken az összejöveteleken Pearry Green testvér szintén vallomást tett azon élményeiről, amelyeket a Branham testvér összejövetelein személyesen átélt. Ezután elkezdték a testvérek a prédikációkat más nyelvekre is lefordítani. Ilyen módon lett a próféta hazaköltözése után az evangélium kinyilatkoztatásának szóbeli terjesztése a nyomtatott prédikációk továbbításával kiegészítve. 1968 óta egész Kelet-Európában is prédikáltam, beleértve Moszkvát is. Azután következett Kairó, Damaszkusz, Bejrút és még sok más hely az összes kontinensen, ahol módomban állt az Evangélium kinyilatkoztatását közhírré tenni. 14 gazdagon megáldott év következett az Úr közvetlen irányítása és vezetése alatt, amely a világ 85 országából gazdag gyümölcsöt hozott Isten országába.

Aztán elérkezett az 1979 –es év, amikor az egész pokol megnyílt, hogy elpusztítson úgy engem, mint Isten munkáját a legkedvezőtlenebb rágalmozásokkal és szándékos hírnévrontással. Sőt még az isteni elhívás is gyalázattal lett illetve; kétségbe lett vonva. Egyedül Istennek és az Ő kegyelmének köszönhetem, hogy az ellenségnek nem sikerült, Isten munkáját megsemmisíteni.

Elkezdődött egy új szakasz, amelyben nyilvánvalóvá lett, hogy két különböző mag jött elő: az egyik Ige-magból, a másik a csábításból. Mindketten Istenhez imádkoznak mint Kain és Ábel, ugyanazon a szellemi énekeket egyaránt énekelnek. Mindazonáltal a különbség nyilvánvaló: az egyik rágalmoz, a másikat illeti a rágalmozás, az egyik gyakorolja a gyűlöletet, a másik gyűlölve lesz, stb.

A hamis befolyás alatt zavar és megosztottság jött létre, úgyannyira, hogy helyenként több úgynevezett „az evangélium kinyilatkoztatásában hívő gyülekezet“ létesült. Isten által kinevezett szolgálatok által soha nem áll elő hasadás. Azok ismertetőjelei, akik hamis ihletés alatt állnak és saját tanításukat adják tovább, az, hogy tanítványokat toboroznak maguk köré (Ap.Csel.20:30). A saját tanításuk igazolásának érdekében elrejtőznek (az elmélet) hirdetői a próféta háta mögé, ürügyül mindig a prófétát állítják előtérbe. „Mivelhogy“, ez az ő állításuk: „Bibliája ugyan mindenkinek van, de azt senki nem értette meg“. Ilyen módon, nincs bevonva a Bibliába és azzal egységesítve az, amit a próféta mondott, hanem a Biblia fölé van állítva, jóllehet a próféta maga számtalanszor hangsúlyozta a Jelenések 22 –ben írottakat: „*Ha valaki elvesz vagy hozzátesz e prófétai Könyv Igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából és a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a Könyvben.*“

Senki nem hálásabb a Branham testvér szolgálatáért, mint én magam, hiszen hasonló volt ahhoz a szolgálathoz, amelyet a mi URUNK maga is végzett. Az ember William Branham, egy istennek szentelt edény volt, amelyet az ÚR felhasznált. Az ő szolgálatából eredő tévedhetetlenség, annak természetfelettsége és kifogástalansága, egyedül Istennek lehet és szabad tulajdonítani. Evégett egyedül Istent illeti minden megtiszteltetés, hála, imádat a mi URUNK Jézus Krisztusunk nevében. Mindazonáltal a prófétai szolgálathoz hozzátartozik a kioktatás is, hogy minden be legyen osztva bibliailag Isten megváltási tervébe. Hogy engem az ÚR elhívott és elrendelt arra, minden népeknek a kinyilatkoztatott Evangéliumot utolsó Ige-üzenetként hirdetni, az Ő határozata volt. Nekem ez nem állt szándékomban és nem is imádkoztam ezért. Mindamellettt ezt is ki kell még egyszer hangsúlyozni: Amint egy hírvívő nélkül nem létezett volna semmiféle kinyilatkoztatás az Evangéliumból, úgy emez isteni elhívottság nélkül soha nem tudott volna meg erről az üzenetről a világ.

Branham testvér immár 50 éve nincs az élők között, úgy, hogy ő maga személyesen nem is lehet előkészítője Jézus Krisztus második visszajövetelének, amelyre valamennyien várunk, amint ez helytelenül állítva van. A bibliai Ige-üzenet azonban, amit ő prédikált, hirdetve van minden népnek. Az ÚR hazavitte az Ő Küldöttét, mindazonáltal az Evangélium kinyilatkoztatása megszakítás nélkül tovább lett prédikálva az egész világon. Az Ige üzenete az, ami Isten Szavában áll — nem pedig interpretációk afelől, amit Branham testvér valaha mondott.

Természetesen, hogy élete végéig nagy elvárásban volt azon dolgokat illetően, amelyeket Isten cselekedni fog, és mi mindent átélünk és tanúi leszünk azon ígéretek beteljesedésének, amelyeket Isten az Ő Igéjében kimondott. Idézet: „**Egy olyan erő lesz a gyülekezetben, ami akkor alá fog szállani. A Szent Szellem felkenetése nyilvánvaló lesz a népen. Ők ki fogják mondani az Igét, az pedig alkotói módon hatékony lesz. ... A gyülekezet be lesz ebbe az alapállásba vezetve, úgy, hogy a Szent Szellem erejének a teljessége behatol a gyülekezetbe. Csak rövid ideig fog tartani. Figyeljete a következőkre: Nem lesz hosszú ideig, de ott lesz“ (13.03.1960).**

Idézet: „**Azonban amikor eljön ez az idő — amikor létrejön a nyomás, azt amit**

most átmenetileg láttatok, akkor megnyilvánulva látjátok az ő erejének teljességében“ (29.12.1963).

Ahogy a Józsué idejében lehetett mondani, akképpen lesz a végen: „*Valamennyi áldáskísérő ígéretek*ből, amelyeket az Úr Izráel házának adott, egyetlen egy sem maradt beteljesületlenül: Mind beteljesedett“ (Józs.21:45).

A frigyláda és a mell-hósen

A 2.Móz.25 –ben megtaláljuk a Szövetség Ládájának pontos leírását. Ez a szentek szentjében tartozott, mert abban volt elhelyezve Isten kinyilatkoztatott Igéje. „*A fedőlapot tedd akkor felül a ládára; a ládába pedig tedd bele a Törvényt, amelyet fogok neked adni*“ (21.v). Izráel számára nagy jelentőséggel bírt a frigyláda, mert abban találtatott a szövetségi törvény a szövetségi népnek. Isten Igéje azon Szövetség oklevele volt (1.Kir.8:21), amelyet Isten az Ő népével kötött.

Nem az elő udvarban, nem is a szentélyben, hanem a szentek szentjében, közvetlenül a Szövetség Ládájából intézte Isten az Ő Szavát Mózeshez, az Ő prófétájához: „*Ott a kimondott helyen, találkozni akarok majd veled; a fedőlapról, a két kerub közüli helyiségből, a melyek a Törvény ládján vannak, onnan beszélni akarok veled mindarról, amit majd általad parancsolok Izráel fiainak.*“ (22.v).

Úgy amint a főpap az áldozati vért a Szövetség Ládának a fedőlapján felajánlotta (3.Móz.16:14), avégett, hogy a népnek minden áthágása megbocsátassék az Engesztelés ama nagy Napján (3.Móz.16:27), úgy felajánlotta magát a mi Szabadítónk Isten Bárányaként áldozatul a mi bűneinkért, bement az Ő saját vérével a mennyei szentélybe és felajánlotta azt a Szövetség Ládáján. Így lett az ítélet trónja kegyelem trónjává. „... *hanem az Ő tulajdon vérével belépett egyszer s mindenkorra a mennyei szentélybe, és örök váltságot szerzett*“ (Zsid.9:12).

Az Ő halálakor felkiáltott a Megváltó és közhírré tette: „*Elvégeztetett!*“ (Jn.19:30). Isten Szövetséget kötött velünk, szabad az út a szentek szentjéhez.

„*Mert ez az Én vérem, az új Szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára*“ (Mt.26:28).

A Szövetség ládája és minden máségyébb, ami a Szentélyhez, valamint a Szentek szentjéhez tartozott, mindent pontosan az isteni utasítás szerint kellett elkészíteni: „*Jól ügyelj, hogy mindent arra a mintára készíttess el, amit a hegyen láttál!*“ (2.Móz.25:40). „*Pontosan úgy készíttetek el minden munkálatot Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az Úr Mózesnek.*“ (2.Móz.39:42).

Az ígélet földjére való bevonuláskor, a nép a papok által hordozott frigláda mögött menetelt. A Jordán megoszlott, amint az Ige hordozói lábaikkal Isten ígéretére bízva a Jordánba léptek és az ígélet földjére bevonultak (Józs.3). Sőt még a Jerikó falai is összeomlottak, amikor a nép az Úr Szavához mérten a Szövetség Ládáját követte.

A templom felavatásakor „...bevitték a papok a Szövetség Ládáját a Szövetség törvényével a meghatározott helyére, ...“ (2.Krón.5:7). Amikor a Salamon imádsága a nép dicséretével együtt a menny felé emeltetett, betöltötte az Úr dicsősége az épületet.

Itt van a lecke: Az Úr Isten mindent rendezetten beszabályozott az Ő Szövetséges népe Izráel között és a kegyelem trónjáról visszhangoztatta Szavát az Ő szolgájához intézve, aki továbbította azt a népnek. Az Úr ismételten figyelmeztette az Ő népét, úgy a templom felszentelésekor is, hogy el ne forduljanak Ötöle és az Ő Szavától.

Sajnos az írástudók később félrevezették az isten népét az ő saját értelmezéseikkel, úgy, hogy a próféta szemrehányóan kellet eléjük tárja: „*Hogyan mondhatjátok: »Bölcssek vagyunk, de hiszen tulajdonunkban van az isteni törvény!« Természetesen! Csak-hogy hazugsággá tette azt az írástudók hazug tolla! Szégyentől meghökkenten fognak ott állani a bölcssek, kétségbeesetten zavarba jönnek és törbe esve látják magukat; miféle bölcsesség birtokában legyenek még, amikor megvetették az Úr Igéjét?!“ (Jer.8:8-9).*

Ugyanez történt az újtestamentumi gyülekezet folyamán is és a mi időszakaszunkban is. Pál apostol már akkor bejelentette: „*A gonosz emberek ellenben és az ámitók mind tovább űzik galádságukat, azáltal, hogy megtévesztenek másokat és ők maguk is el vannak csábítva ... Az igazságtól ellenben el fogják fordítani a fülüket, és a mese-mondákhoz odafordulnak“ (2.Tim.3:13+4:14).*

Világosság és Igazságosság

Most elérkeztünk a második ponthoz.

A 2.Móz. 29 –ben részletes jelentést kapunk afelől, hogyan lettek beiktatva a papok az ő hivatalukba. A kinyilatkoztatás sátorának a bejáratánál egy kost kellett felajánlani áldozatul, majd annak vérével be kellett kenni a pap jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját. Ilyen módon tehát és az olajjal való megkenetés által lettek a papok tetőtől talpig, az ő teljes gondolkodásukkal, cselekvésükkel és életmódjukkal együtt Istennek dedikálva.

Isten megcsináltatta velük az orákulum-mellvértet, amelyet a papnak a szentélyben kellett viselnie, ahol az arany gyertyatartó és az asztal a szent kenyerekkel is találtatott. A mellvértbe 12 drágakő lett beillesztve Izráel 12 törzsének nevével. „*Hordozza Áron Izráel fiainak a neveit a szíve fölött a döntések közlésére való hősenen (orákulum-mellvértben), amikor bemegy a szentélybe. Állandó emlékeztető legyen ez az Úr színe előtt!“ (2.Móz.28:29). A 2.Móz.28:30 –ban olvasunk az Úrim és a Tummimról, Világosság és Igazságosság (zsid. Világosságok és Tökéletességek): „*Azután tedd a döntések közlésé-**

re való hősenbe az úrimot és tummimot! Legyenek azok állandóan az Áron szíve fölött, amikor bemegegy az Úr elé. Hordozza Áron mindig a szíve fölött ...“ A papnak állandóan hordoznia kellett a mellvértet, amikor belépett a szentélybe (3.Móz.8:8).

Amennyiben egy álom vagy egy kijelentés lett előadva, amikor különös határozatot kellett hozni, az Urim és a Tummim előtt kellett megtörténjen. A 12 drágakövekből eredő felragyogás volt a természetfölötti visszaigazolás. Amennyiben igaz volt a dolog és Isten megadta az Ő „Igen“ –jét hozzá, felragyogott a fény; ellenben ha nem volt helyes, sötét maradt. Amikor az izráeliták visszatértek a babiloni fogságból, az Ezsdrás és a Nehémiás idejében, minden újra hatályba lett léptetve, ami az istentisztelethez tartozott: *„...a királyi helytartó pedig megmondta nekik, hogy nem ehetnek az igen szent ételekből, amíg szolgálatba nem lép a főpap, aki dönthet az Urim- Tummim-Orákulummal“* (Neh.7:65).

Branham testvér 138 alkalommal tett nyomatékosan utalást az Urimra és a Tummimra és az Isten Igéjére vonatkoztatta. Idézet: **„Az Urim és a Tummim Áron mellén volt. Az Urim- és a Tummimba be lett 12 drágakő helyezve. ... amennyiben bizonytalanságban voltak valamilyen dolog felől, Isten elé léptek, hogy feleletet kapjanak. Amennyiben Isten akaratában állt a dolog, az Urim és a Tummimból felragyogott a fény. Ellenkező esetben az Urim és a Tummim nem felelt ...“**

„A papsággal együtt eltűnt az Urim és a Tummim is. Most egy más Urim- és Tummimja van Istennek: Ez pedig Isten Szava. Isten Szava az Urim és a Tummim. »Isten Szava hitelt érdemlő, akár ha minden egyes ember hazug lenne is.«, mondja Isten. »Az ég és a föld elmúlik«, mondotta az Úr Jézus, „de az Én beszédeim soha el nem múlnak.“ (jún.9.1953; jan.21.1961 sm.).

Csak amennyiben Isten Szavának teljes fénye felragyog, lehet az Ige lábaink szövéténeke és egy irányító fényforrás a mi utainkon. Akkor összhangban van és az apostolok tanításai által igazolva lesz az Újtestamentumban (Ap.Csel.2:42).

Ami a Branham testvér szolgálatát illeti, ennél fogva ő a Szent Szellem kinyilatkoztatása által minden titokzatosságot leleplezve — ha az Édenkertben lezajlott dolgot érinti, épp úgy mint a legfőbb tanítást az Istenséggel kapcsolatosan, a bibliai keresztséget, az úrvacsorát, sőt még a nehézkes témát a házasságról és a válásról, egész a hét pecsételig a Jelenések könyvéből. Minden, ami a prófétának le lett leplezve, le lett számunkra is leplezve, úgy, hogy most az Igehirdetés által továbbíthatjuk. Az idő egész végén az élő Isten gyülekezete vissza lesz vezetve az ő helyénvaló eredeti, elsődleges állapotára, mert hiszen *„az igazság oszlopa és erős alapja“* (1.Tim.3:15). Így hangzik az ígélet, és az Ige-üzenet az ígélet gyermekeiben (Gal.4:28) tökéletesen véghezviszi amiért küldve lett (És.55:11).

A szellemi tájékozódás

A jelenleg leggyakrabban feltett kérdés így hangzik: Kik a bolond szüzek?

Mielőtt a gondolatlan kérődnének a bolond szüzek felől a Máté 25 –ből, inkább az

kellene aggasszon, hogy az okos szüzekhez tartozzunk.

Amint mindnyájunk előtt ismeretes, a Máté 24 –ik fejezete megelőzi a 25 –ik fejezetet a tíz szüzzel való példázattal. Ezért arra kérek mindenkit, hogy olvassátok el a Máté 24 –ik fejezetét imádságos lelkülettel körültekintően. Abban szó van az utolsó szakasról is, amelyben mi most élünk: háborúkról, éhínségekről és földrengésekről; de arról is, hogy hamis krisztusok és hamis próféták fognak felkerekedni, akik hatalmas jeleket és csodákat visznek véghez, hogy ezáltal, ha lehetséges lenne, a kiválasztottakat is megtévesszék. De ez, Istennek legyen hála, nem lehetséges! Azután a mi URUNK figyelmeztetése következik: „*Ímé, Én előre megmondtam nektek.*“ Emellett még azt is mondta, hogy az Emberfiának visszajövetele olyan lesz, „*mint a villám amely Keleten indul és Nyugatig fénylik*“ — nem évekre vagy hetekre kiterjedő esemény. Azután a fügefára hivatkozik a mi URUNK, amellyel Izrael már a Hóseás 9:10 –ben össze lett hasonlítva: „*...Mihelyt zsendül az ága és levelet hajt, úgy felismeritek róla, hogy közel van a nyár*“ (Mt.24:32). Izrael népe több mint 150 országból hazatért (És.14:1; Jer.31:10; Ezék.36:24; Luk.21:29;). 1948 óta létezőben van az Izrael állama és a zsidók száma megközelíti a 17 milliót, mint a holokauszt előtt.

És az ÚR újra azt mondja: „*... amikor mindezt látjátok, úgy ismerjétek fel erről, hogy közel van az ajtó előtt*“ (33.v). És az ÚR tovább is utal az Ő visszajövetelére: hogy akkor ketten lesznek egy ágyban, ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik visszamarad. És még egyszer kihangsúlyozza: „*Legyetek éberek tehát, mert nem tudjátok, az Úr visszajövetelének a napját!*“ És mint utolsó figyelmeztetésként azt mondja: „*Évégett tartásotok ti is készenlétben magatokat, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok.*“ „*Tartsátok készenlétben magatokat ...!*“ Mert mindazok akik készen lesznek, bemennek a menyegzői vacsorára! Minden, amit előre jelzett az Úr ebben a fejezetben, beteljesednek most szemünk láttára, legyen az Izráellel, a Közel Kelettel és világszerte.

A Máté 24:45-47 –ben a szellemi táplálék kiosztásáról van szó egész a mi URUNK visszajöveteléig. Az ÚR maga teszi fel a kérdést: „*Ennélfogva tehát kicsoda bizonyul hű és bölcs szolgának, akit az ő URA meghatározott szolgálói fölé, hogy megfelelő (kellő) időben kioSSza nekik az eledelt*“? Amint valamennyien tudjuk, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden egyes Igéjével (Mt.4:4; 5.Móz.8:3). Isten megígérte, hogy éhséget fog küldeni, az Ő Szavának hallgatása után (Ám.8:11). Meg volt valaha ezelőtt az ÚR asztala olyan bőségesen terítve mint most? Avagy a szolgáló testvérek nem-e ugyanazt a szellemi táplálékot osztják szét világszerte? De hiszen az Írás szemünk láttára beteljesedik.

Természetesen egy gonosz szolgáról is kellett beszélnen az ÚR a Máté 24:48-51 utolsó verseiben. Egyébként ez már mindig is így volt. Elsőnek elküldi az ÚR az Ő szolgálait, akik közhírré teszik az Ő Szavait, azután pedig feltűnnek az önjelöltek, akik az ő saját értelmezéseiket előterjesztik a népnek, **noha egy hivatásról és küldetésről nem tudnak bejelentést adni. Ugyanakkor Isten továbbra is megmarad emellett: elhívás nélkül nincs kiküldetés és küldetés nélkül nincs elhívás.** A Máté 13:34-43 –ban a

mi Urunk a jó magról beszélt, amelyet Ő maga elvetett, és arról is, hogy az ellenség közvetlenül mögötte jött és elvetette a gonosz magot. És mindkettő kihajtott: egyrészt Isten gyermekei és másrészt a gonoszság (a megmérgezett) gyermekek. Nincs olyan ország a földön, ahol először nem az Igazság lett volna közhírré téve, éspedig szintisztán. Majd csak azután lett elvetve az önértelmezés magva.

A Máté 25 –ben tovább halad a mi URUNK: „*Annak következtében hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták az ő lámpásaikat és kimentek a Völegény fogadására.*“ Mindannyian öntudatosak kell legyenek afelől, hogy rögtön a Máté 24. fejezete után a 25. fejezetben így áll: „***Annak következtében lesz a mennyek országa tíz szűzhöz hasonló ...***“ Nem előzőleg és nem is utána (később), **hanem éppen akkor, amikor bekövetkezik mindaz, ami a 24 –ik fejezetben együttjáróan írva van, és az igazi szellemi táplálék ki van osztva**, beteljesedik az Isten országában a tíz szűz példázata. Az üzenet kinyilatkoztatása mind hangosabb lesz: „*Íme, jön a Völegény! Keljetek útra, az Ő fogadására!*“

Kezdetben útnak indul az összes szűz. Lámpásaikkal az ő kezükben a Völegény elébe mennek, az Ő fogadására. Csakhogy a bölcsék megteszik az egész útszakaszt mindvégig egész a célig. Ennélfogva magukkal veszik az ő olajjal megtöltött korsóikat. Mindnyájan elaludtak és mindnyájan felébredtek, amikor felharsant éjfélkor a kiáltás: „*Ímé, jön a Völegény!*“ Az összes szűzek felkerekedtek, valamennyien megtisztították az ő lámpásaikat, mégis a döntő pillanatban a balgák lámpásai kialudtak — hiányzott az olaj (a fényforrás) a világossághoz, és miközben be akarták szerezni maguknak a házaló árusoknál az olajat, megérkezett a Völegény. A bölcsék bemennek az esküvői vacsorára és az ajtó be lesz zárva. Az ostobák túl későn érkeznek meg és kérve kiabálnak: „*URAM, URAM, hát nyiss ajtót nekünk!*“ De akkor elhangzik a felfoghatatlan válasz: „*Bizony, mondom néktek: ÉN nem ismerlek titeket!*“ Közvetlenül azután elhangzik az intő figyelmeztetés: „*Legyetek tehát éberek, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok*“ (13. vers). Gondoljuk csak meg még egyszer: Az elején, amikor közhírré van téve a hívás, a szűzek azok, akik felkészülnek a Völegény fogadására, és a végén zárt ajtó előtt kérve kiáltanak: „*URAM, URAM, hát nyiss ajtót nekünk!*“

Az ostobáknak, akiknek a lámpásaik kialszanak, a kezdetben még van fényforrásuk a világosságra, megtapasztalják a különválasztást, de nem úgy a felkészülést (Jel.19:7). Isten Szelleme elvezet minden Igazságra és az engedelmességre. És csak azok, akik alárendelik magukat Isten Szelleme vezetésének minden Igazságban, lehetnek Isten igazság gyermekei (Róm.8:14). A bölcsék magukkal viszik a korsót is az olajjal. Amit Ilyés próféta annak idején mondott, még ma is érvényes: „*A lisztesfazékból a liszt ne ürüljön ki és az olajoskorsóból ne apadjon az olaj mind ama napig, amíg az ÚR újra esőt ad a földre*“ (1.Kir.17:14). Ők rendelkeznek az élet kenyerével és a Szellem bőséges teljességével úgy, hogy megkapják a késői eső teljes áldását. „*Legyetek tehát rendületlenül határozottak a kitartásban, szeretett testvéreim, az ÚR visszajöveteléig! Fontoljátok meg: A földművelő várja a föld drága és értékes gyümölcsét, és türtözteti magát miatta, amíg meg nem kapja a korai- és késői esőben*“ (Jak.5:7). A bölcs szűzek képezik a

menyasszonyt, ők elérik a célt a Völegény visszajövelekor. A bölcs szüzek elhiszik Isten abszolút minden egyes Szavát. A szolgálat által közvetlenül csatlakoztatva vannak Istennel, a Ki befejezi az Ő munkáját. Elutasítanak minden interpretációt és nem hagyják magukat félrevezetni (2.Kor.11). Nem a kezdet, hanem a vég lesz megkoronázva.

Milyen módon mutatkoztak be az apostolok

A Rómabeli gyülekezethez írt levelét a következő Szavakkal kezdi Pál apostol: „ÉN, Pál, Krisztus Jézusnak egy szolgája, elhivatottság által elkülönítve apostolnak, hogy hirdessem az Isten üdvüzenetét ...“

Jakab apostol a következő Szavakkal kezdi írni az ő levelét: „ÉN, Jakab, Istennek és az ÚR Jézus Krisztusnak egy szolgája, üdvözlétemet küldöm a diaszpórában élő tizenkét törzsnek“ (Jak.1:1).

Péter apostol is azzal kezdi az ő második levelét: „ÉN, Simon Péter, Jézus Krisztusnak egy szolgája és apostola, üdvözlétemet küldöm ...“ (1.v).

Amint a különböző Körlevelekben már kifejezésre lett juttatva, így 2005 decemberén is, a mi hűséges URUNK az évek folyamán, újra és újra utasításokat adott és ennélfogva minden egyes alkalommal „ÉN szolgámnak“ szólított meg. Az ostobák gúnyolódnak efelett, ők csak az utolsó gyülekezeti angyal elhivatásában hisznek, nem pedig annak elhivatásában, aki hordozója az Ige-üzenetnek.

Tulajdonképpen kivétel nélkül mindenki egy végső döntés elé lesz állítva. Kétségbevonhatatlan tény, amit Pál apostol tekintettel egy küldetésre kellett megírjon: „És hogyan hirdessen neked valaki, ha nem küldetett el? — amint az Írásban áll: »Milyen kedves azoknak a lábai, akik a jó hírekről szóló örömezenetet hirdetik!«“ (Róma 10:15).

Ilyen módon kegyelemből én is mondhatom: „... Az, a Ki elküldött engem, az így szólt hozzám...” De hiszen ennek semmi köze hozzám, mint emberhez; én magam is csak egy emberi lény vagyok, egy kegyelemben részesült bűnös, úgy amint Branham testvér magáról mondta: „A sinner saved by grace“ — „Egy kegyelem által megváltott bűnös“. Elvégre Isten üdvhatározatával van dolgunk és azzal, amit erre a legfontosabb időszakaszra ígért. Továbbra is érvényes, amit az ÚR mondott: „Aki befogad valakit akkor, amikor ÉN elküldöm őt, az Engem fogad be!“ És mi van azokkal, akik nem fogadják be őt? „Ahol nem fogadnak be titeket és még meg sem hallgatják szavaitokat, menjetek ki abból a házból vagy városból, még a port is verjétek le lábaitokról!“ (Mt.10:14).

Aki Istentől van, az hallgatni fog Isten Szavára, és aki Istenből született, az el fogja hinni. Az ostobák megvetve elmennek amellett, ami jelenleg történik. Rájuk és minden másokra hozzáillően érvényes: „Nézzétek csak, ti megvetők (becsmérlők), ámuljatok el és enyészetek el! Mert egy művet viszek véghez a ti napjaitokban, egy olyan tettet, amelyet határozottan el sem hinnétek, ha valaki elbeszélne nektek“ (Ap.Csel.13:41). A bölcsek nemcsak hallottak afelől, amit Isten ma véghezvisz, nekik közvetlenül osztályrészük van a műben egész a tökéletességrejutásig.

Hadd emeljük ki még egyszer egy küldetésnek a fontosságát. A Jelenések könyve 1.fej.1 –versében ezt olvassuk: „... és amelyet angyalával elküldve jelek által kijelentett szolgájának Jánosnak ...“ Az utolsó fejezetben ez áll: „... mert az ÚR, a próféták szellemének Istene, küldte el angyalát“ (6.v) és befejezésül „... Én, Jézus, küldtem el angyalomat ...“ (16.v). Akár egy mennyei hírnök vagy pedig egy földi küldöttről van szó: akit Isten küld el, az közvetlenül meg lett bízva és Isten Beszédét szólja (Ján.3:34). A szolgálatban, amely most lesz végrehajtva, hasonlatosan egy üdvtörténelmi jelentőségű küldetésről van szó.

Egy fél évszázad

Teljes hálával pillantunk vissza arra, amit az ÚR az elmúlt 50 év folyamán a Branham testvér hazamenetele óta elvégzett. Tényeken alapszik az, hogy Branham testvér a megígért próféta volt. Minden, ami az egyedi prófétához és szolgálatához tartozott, beteljesedett. Az Ő szolgálata lezárult. Ami Branham testvért illeti, így neki is jogában állt, embernek lenni. Így jogában állt az ő elvárásait kifejezésre juttatni, legyen az a „harmadik felvonulásról“, a hét mennydörgésről, a sátor Jövőképről stb. Az ő emberi mivolta egyáltalán nem keskenyíti az ő Istentől kapott szolgálatát. Azontúl az ő kijelentéseiben némely nehezen érthető található, és sajnos még mindig úgy áll a helyzet ma is, amint Péter apostol írta a Pál apostol leveleire hivatkozva: „Ezekben kétségtelenül van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tudatlanok és az állhatatlanok (a még meg nem szilárdultak) ugyanúgy kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére“ (2.Pt.3:16)

Emberi értelmezések nem helyénvalóak, ők a saját pusztulásba vezetnek. Amennyiben mindent vissza vezetünk az Igébe és azt helyesen odaillesszük, úgy a nehezen érthető dolgok is könnyedén érthetővé válnak. Isten megbízásából kérem Isten Igéjének a tiszteletben tartását. Az Írás egyetlen prófécija sem engedélyezi, annak önkényes értelmezését, még a hetedik pecséttel kapcsolatosan sem, a hét mennydörgéssel, éppoly kevésbé minden más olyan dolgokkal, amelyek a Branham testvér hazamenetele után lettek szétterjesztve és hamis reményeket keltettek.

Senki nem fog engem megakadályozni abban, Isten Szavát olyan módon elhinni, amint ez írva áll, és azt, amit Branham testvér mondott, az Írásba harmonikusan beilleszteni. Amennyire bizonyos az, hogy az ÚR tökéletességre vitte az Ő alkotási művét, annyira bizonyos az is, hogy Ő maga viszi tökéletességre az Ő megváltási művét: „Nem hadsereg által és nem is erőszak bevetésével történik, hanem az Én Szellemem által! — mondja a Seregek URÁ“ (Zak.4:6b).

Valamennyien nagy elvárásban vagyunk, hogy az ÚR rövidesen egy hatalmas áttöréssel fog megajándékozni. Mindaddig, hadd legyünk rendületlenül kitartóak, amint az Apostol a Zsid.10:36 –ban írja: „Mert állhatatos kitartásra van szükségetek, hogy az Isten akarátának beteljesedése után beteljesüljön az ígért rajtatok.“

Így is van megírva: „Mert felemelkedik majd az ÚR, mint a Perácim hegyen, remeg a haragtól, mint a gibeóni völgyben, hogy végrehajtsa az Ő művét — egy idegenszerű/

meglepő művet — és, hogyan elvégezze munkáját — egy rendkívüli munkát“ (És.28:21).

Ennélfogva nem arról van szó, amit az emberek elvárnak és bejelentenek, hanem amit Isten ígérétségében kimondott. „... Mert beteljesíti az Úr az Ő Szavát a földön, azáltal, hogy a történet kétségtelenül és szakadatlanul végrehajtja“ (Róma 9:28).

Figyelembe véve az idő komolyságát, most hatályosabb mint valaha, amit Pál apostol a Róma 16 –ban írt: „*Most pedig figyelmeztetek benneteket szeretett testvéreim arra, hogy legyetek résen azokkal szemben (tartsátok szemmel azokat), akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal, hogyan az ellenkezőjét tanítják annak a tanításnak, mint amelyben ti ki letetek oktatva: Térjete hát ki előlük! Mert az ilyen emberek nem a mi URUNKNAK, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasuknak és szép szóval, ékesszólással, megcsalva félrevezetik a jóhiszeműek szívét.*“

„*Egyébként, szeretett testvéreim, örüljete! Hagyjátok magatokat helyre állítani, fogadjátok el az intést, jussatok egyetértésre, éljete békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene lesz veletek.*“ (2.Kor.13:11). Ámen

A nemzetközi Missziói – Központ

Amikor 1966 áprilisán vissza tértem a Branham testvér temetéséről és elkezdtem a teljes munkaidő szolgálatot, fogalmam sem volt, milyen kiterjedésű méreteket fog ölteni legrövidebb idő alatt a Missziómunka. Isten kezdettől fogva mindarról gondoskodott, amire szükség volt, úgy, hogy ma minden brosúrát, minden könyvet, minden CD-t vagy DVD-t ingyenesen tovább tudunk juttatni. Még a különböző épületek elkészítéséről is -az imaház 1973/1974 -ben, a többi épületek 1977/1978 -ban és az utolsó 1990 -ben - az épületek egyikével sem szorultunk arra, hogy hitelt kellett volna felvennünk. A pénz soha nem lett megemlítve, soha nem lett sajátos programok céljára gyűjtve.

Különösen hálás vagyok azokért a testvérekért és testvérnőkért, akik különféle tehetségeiket az ÚR rendelkezésére állították: a testvérekért, akik az Igehirdetésben támogatnak; a diakónusokért a gyülekezeti szolgálatban; a karvezetőért az énekkarral valamint a hangszeres kórusért; a fordítókért, akik a nemzetközi összejövetelek során egyidejűleg 12 nyelvre fordítanak és minden prédikációt DVD-re és kinyomtatva is lefordítanak, valamint mindazokért, akik itt a Missziói-Központban dolgoznak, legyen az az irodában, a nyomdában, vagy az elküldésnél, egészen azokat is egybefoglalva, akik az egész Missziói-Központot kívülről és belülről is tisztán tartják és gondozzák.

Nem csak egy erkélyes gyülekezeti teremmel ajándékozott meg bennünket a mi hűséges Istenünk, hanem egy étteremmel és egy vasárnapi iskolás teremmel is, úgy, hogy nagyméretű összejöveteleken több mint 1200 embernek tudunk helyet biztosítani.

Maga az összes szükséges műszaki szakismerettel is felruházta az ÚR a mi testvéreinket és gondoskodott a technológiáról is. Ilyen módon az összejöveteleinket a hónap első hétvégéről élőben tudjuk közvetíteni az interneten keresztül az egész világra, továbbá minden hónapban tizenegyezer DVD-t juttatunk el a világra minden tájára. Maga

a könyvek, brosrák és körlevelek szállítmányozását is súrlódásmentesen lebonyolítja a munkaközösségünk.

Ezen az úton szívből köszönetet szeretnék mondani Paul Schmidt testvérnek és az összes többi testvéreknek, akik részt vesznek az igehirdetési szolgálatban a helybeli gyülekezetben, valamint az összes szolgálatot végző testvéreknek világszerte is, akik Igét hirdetnek és részt vesznek a tiszta szellemi táplálék kiosztásában. Hasonlóképpen szívből köszönetet szeretnék mondani nektek is valamennyi testvéreimnek és a testvérnőknek, hogy imádságaitokkal és adományaitokkal is támogatjátok az egész világra kiterjedő missziós munkát. Isten fizessen meg nektek, hiszen az Úrnak tettétek.

De úgyszintén az elmúlt évben megtett 135 missziós utazásaim mindegyike, valószínűleg egy diadalmenet volt az Igazságért. Az Úr mondotta: „*Az Isten országáról szóló Evangélium tanúvallomásul hirdetve lesz az egész világon, minden népnek, és akkor jön el a vég.*“ (Mt.24:14). Hívők ezrei csatlakoznak havonta az interneten keresztül a prédikációk meghallgatására, időközben 172 országból. A számos országhoz, amelyek TV-adásainkat évek óta sugározzák, most hozzácsatlakozott még egy televíziós adóállomás Lahore-ben, Pakisztánban. A kezdetleges 23 arab országból immár 70 leadóállomás lett világszerte, akik hetente egyszer az Igehirdetéseimet kisugározzák. Romániában és Bulgáriában is rendszeres TV-adásidőnk van. Nem tarthat már sokáig, amíg az utolsót is eléri az isteni Ige-üzenet.

Még ha már 50 év is eltelt azóta, amióta az Úr Branham testvért hazahívta, mégis minden egyes év, amellyel az Úr megajándékoz, egy kegyelmi esztendő. Mindvégig érvényes marad, amit a mi Urunk mondott: „*»Az Úr Szelleme van énrajtam, mert felkent Engem, hogy hirdessem az Evangélium-örömhírét a szegényeknek: Azért küldött el Engem, hogy a foglyoknak hirdessem a szabadulást és a vakoknak szemik megnyitását, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hogy kikiáltsam az Úr kegyelmének esztendejét.«*“ (Lk.4:18). Az üzenet így hangzik: a megkötözöttek szabadok, az adósság törlesztve lett, minden bűn, amennyiben a megbánás útján ismertté lett téve Őelőtte, a hitetlenség és engedetlenséget is egybevéve, megbocsáttatott. Bárcsak mindenki komolyan tudná venni az időt, hogy el tudja mondani: „Hallottam az Isten trombitáját, az Ige-üzenetet megértettem a Krisztussal és az egymás közötti megbékélést magamévé tettem.“ Isten megígérte a tökéletes visszatérítést és mindennek helyreállítását az Ő gyülekezetében. Az Ő ígéretei Igenek és Ámennek (2.Kor.1:20-22); Ő határozottan megtartja, amit megígért. A menyasszony gyülekezet vissza lesz vezetve az Igével való teljes kiegyensúlyozottságba (lépésütembe) és a végén minden helyen egy szív és egy lélek lesz, úgy mint a kezdetben.

Amennyire bizonyos az, hogy él az Isten, úgy 1981 januárban tapasztaltan szemtanúja voltam az elragadtatásnak. Mindnyájan fiatalok voltak, mindnyájan fehérbe voltak öltözve, és együtt felvétettünk és bementünk az Új Jeruzsálembe. Azért imádkozom, hogy mindazok, akik elolvassák ezt a Körlevelet, kegyelmet találjanak Isten előtt, az átalakításnak alávéssék magukat és a Jézus Krisztus visszajövetelekor bemehessenek a Bárány menyegzőjére (Jel.19:9). „*A Szellem és a menyasszony így szól: »Jöjj*«, és aki

csak hallja, az is mondja: »Jöjj!« (Jel.22:17).

„A lélek és a menyasszony így szól: „Jöjj!” Aki csak hallja, az is mondja: „Jöjj!” (Jel.22:17)

„Így szól az, a Ki ezekről bizonyoságot tesz: »Bizony, hamar eljövök!« Ámen, Jövel Uram Jézus!« (Jel.22:20).

Egy felvétel a Krefeldi Misszió-Központól, Am Herberthshof 11-17, amit 2015 október 4 –én Hans Hammestuk és Matthias Miskys testvéreink készítettek.

Minden hónap első hétvégén összegyűlnek a testvérek és a testvérnők, nem ritka eset, hogy 30 különböző országokból. Repülővel, vonattal vagy autóval jönnek el az összejövetelekre.

A 2016 évhez mindenkinek kivétel nélkül szívből kívánjuk Isten látható áldását, mindegy melyik városban vagy országban él. Együtt feltekintünk, mert mi tudjuk, hogy közeledik a mi testi megváltásunk.

Isten megbízásából munkálkodva:

Br. Frank

Egy bepillantás a több mint 600 hangszalagra a Branham testvér prédikációival, amelyek személyesen hozzám lettek elküldve 1958 júniusától egész 1965 december végéig.

Megjegyzés: Isten előtti felelősségünk tudatában révén, rendkívülien fontosnak tartjuk az Igeverseket a magyar nyelvre a lehetőleg legpontosabban lefordítani; felhívjuk tehát az olvasók figyelmét arra, hogy Bibliaforrásként az átdolgozott Hermann Menge fordítását használjuk a Német nyelvből - egy az egyhez - ez felel meg a legjobban a zsidó és görög eredeti kiadásoknak.

Az érdeklődők számára, szívesen rendelkezésre állítunk irodalmat is az alábbi címen:

Missionszentrum

P.O. Box 100707

47707 Krefeld

Germany/Németország

Azt is ki szeretnénk hangsúlyozni, hogy az interneten keresztül a havi összefüggések minden első hétvégéről közvetítve vannak, világszerte látható és hallhatóak tizenkét különböző nyelven: szombat este 19:30 –kor (közép-európai idő), vasárnap reggel 10:00 h (közép-európai idő). A Zürichi összefüggés Svájcban ugyanúgy online elérhető, minden hónap utolsó vasárnapján 14:00 h (közép-európai idő), német és francia nyelven. Legyen egy része abból, amit Isten jelenidőnkben az Ő Üdvterve szerint végez.

Elérhetőség:

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage /Kezdő oldal: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás kimondottan csak beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Misszionárius, Postafiók 100707, 47707 Krefeld, Németország – Deutschland.

„...Én kijelöllek téged a pogány népek világosságává, hogy eljusson szabadításom a föld végső határáig“ (És.49:6)

Kinshasa, Kongó Demokratikus Köztársaság, 2015 július 12

Marosvásárhely/Targu Mures, Románia, 2015 augusztus 15

Goiania, Brazília, 2015 november 15